

Příklady z prezentace k přednášce

Příklad 1

Pan Josef Novák je výrobcem vína Velkých Bílovic. Pan Franz Müller je vlastníkem vinotéky v Poysdorfu, která se kromě rakouských vín specializuje na prodej kvalitních vín moravských. Pan Novák a pan Müller proto uzavřeli smlouvu, kterou se pan Novák zavázal pravidelně do vinotéky dodávat víno vlastní výroby. Pan Müller nezaplatil za několik dodávek.

Právní předpisy:

Článek 4 Nařízení Brusel Ibis: Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.

Článek 7 odst. 1 Nařízení Brusel Ibis: Osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být v jiném členském státě žalována, pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy, u soudu místa, kde závazek, o němž se jedná, byl nebo měl být splněn.

Článek 4 odst. 1 Nařízení Řím I: ...smlouva o koupi zboží se řídí právem země, v níž má prodávající obvyklé bydliště.

Příklad 2

České soudy vydají rozhodnutí ve prospěch pana Nováka. Pan Müller dobrovolně nezaplatí, majetek má pouze v Rakousku. Pan Novák chce požádat o výkon rozhodnutí (o exekuci) v Rakousku.

Příklad 3

Český občan žil posledních 15 let ve Španělsku, kde zemřel a zanechal dědictví – nemovitost, peníze na účtu atd. Dědicové žijí v ČR.

Příklad 4

Pan Novák z České republiky jede na podzim lyžovat do Rakouska do Söldenu. Na sjezdovce jej srazí italský lyžař.

Právní předpisy:

Článek 7 odst. 2 Nařízení Brusel Ibis: Osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události.

Článek 4 odst. 1 Nařízení Řím II: Nestanoví-li toto nařízení jinak, je rozhodným právem pro mimosmluvní závazkové vztahy, které vznikají z civilních deliktů, právo země, kde škoda vznikla, bez ohledu na to, ve které zemi došlo ke skutečnosti, jež vedla ke vzniku škody, a bez ohledu na to, ve které zemi nebo kterých zemích se projeví nepřímé následky této skutečnosti.

Příklad 5

Pan Novák, obchodník z České republiky, nechá v novinách na Slovensku otisknout reklamní článek, obsahující nepravdivé informace o svém slovenském obchodním konkurentovi.

Příklad 6

Pan Wolodyjowski z Polska pracuje pro českou společnost v Praze.

Právní předpisy:

Článek 8 Nařízení Řím I: ... smlouva řídí právem země, v níž, případně z níž, zaměstnanec při plnění smlouvy obvykle vykonává svoji práci.

Příklad 7

Pan C jede v červenci na pracovní brigádu do Anglie. Bude pracovat jako metař v Londýně pro polského podnikatele, který si založil úklidovou službu.

Příklad 8

Český student z MU odjede na Erasmus do Finska. Zde se zamiluje do místní Finky. Najde si ve Finsku práci, usadí se zde, vezme si Finku za manželku a mají spolu dvě děti.

Příklad 9

Pan Novák z České republiky jede na podzim lyžovat do Rakouska do Söldenu. Na sjezdovce jej srazí jiný český lyžař.

Příklady z prezentace k seminářům

Příklad 1

Pan A, podnikatel z Brna, si na webu zaplatí vytvoření webových stránek, loga a celé „corporate image“ svého online podnikání. Po nějaké době zjistí, že služby nefungují tak, jak by měly. Jakým právem se tato situace řídí, kde by případně mohl podat žalobu?

Právní předpisy:

Článek 4 Nařízení Brusel Ibis: Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.

Článek 7 odst. 1 Nařízení Brusel Ibis: Osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být v jiném členském státě žalována, pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy, u soudu místa, kde závazek, o nějž se jedná, byl nebo měl být splněn... v případě poskytování služeb místo na území členského státu, kde služby podle smlouvy byly nebo měly být poskytnuty.

Článek 4 odst. 1 Nařízení Řím I: ... smlouva o poskytování služeb se řídí právem země, v níž má poskytovatel služby obvyklé bydliště.

Příklad 2

Pan B si na webových stránkách www.amazon.com objedná elektronickou čtečku. Zboží dojde poškozené, pan B se chce domáhat vrácení kupní ceny. Kde by mohl pan B případně podat žalobu?

Právní předpisy:

Článek 17 Nařízení Brusel Ibis: Ve věcech týkajících se smlouvy uzavřené spotřebitelem pro účel, který se netýká jeho profesionální nebo podnikatelské činnosti, se příslušnost určuje:

- a) jedná-li se o koupi movitých věcí na splátky;
- b) jedná-li se o půjčku návratnou ve splátkách nebo o jiný úvěrový obchod určený k financování koupě takových movitých věcí, nebo
- c) ve všech ostatních případech, kdy byla smlouva uzavřena s osobou, která provozuje profesionální nebo podnikatelské činnosti v členském státě, v němž má spotřebitel bydliště, nebo pokud se jakýmkoli způsobem taková činnost na tento členský stát nebo na několik členských států včetně tohoto členského státu zaměřuje, a smlouva spadá do rozsahu těchto činností.

Článek 18 Nařízení Brusel Ibis: Spotřebitel může podat žalobu proti smluvnímu partnerovi buď u soudů členského státu, v němž má tento smluvní partner bydliště, nebo, bez ohledu na bydliště druhé strany, u soudu místa, kde má bydliště spotřebitel. Smluvní partner může podat žalobu proti spotřebiteli pouze u soudů členského státu, v němž má spotřebitel bydliště.

Článek 6 Nařízení Řím I: smlouva uzavřená fyzickou osobou za účelem, který se netýká její profesionální nebo podnikatelské činnosti (dále jen „spotřebitel“), s jinou osobou, která jedná v rámci výkonu své profesionální nebo podnikatelské činnosti (dále jen „obchodník“), se řídí právem země, v níž má spotřebitel obvyklé bydliště, pokud:

- a) obchodník provozuje svou profesionální nebo podnikatelskou činnost v zemi, kde má spotřebitel své obvyklé bydliště, nebo
- b) se jakýmkoli způsobem taková činnost na tuto zemi nebo na několik zemí včetně této země zaměřuje.

Příklad 3

Hotel Alpenhof, který se nachází v Rakousku, vede spor se spotřebitelem panem Hellerem (bydliště v Německu). Pan Heller poté, co se o hotelu dozvěděl na webu, si rezervoval několik pokojů na dobu jednoho týdne v roce 2008. Jeho rezervace a její potvrzení se uskutečnily prostřednictvím elektronické pošty, přičemž internetová stránka hotelu tuto adresu za takovým účelem uváděla. Panu Heller se v hotelu nelíbilo a opustil jej, aniž zaplatil svůj účet. Hotel podal žalobu k rakouskému soudu. Pan Heller uplatnil námitku nepřislušnosti soudu rozhodujícího o žalobě.

Právní předpisy:

Článek 17 Nařízení Brusel Ibis: Ve věcech týkajících se smlouvy uzavřené spotřebitelem pro účel, který se netýká jeho profesionální nebo podnikatelské činnosti, se příslušnost určuje:

- a) jedná-li se o koupi movitých věcí na splátky;
- b) jedná-li se o půjčku návratnou ve splátkách nebo o jiný úvěrový obchod určený k financování koupě takových movitých věcí, nebo
- c) ve všech ostatních případech, kdy byla smlouva uzavřena s osobou, která provozuje profesionální nebo podnikatelské činnosti v členském státě, v němž má spotřebitel bydliště, nebo pokud se jakýmkoli způsobem taková činnost na tento členský stát nebo na několik členských států včetně tohoto členského státu zaměřuje, a smlouva spadá do rozsahu těchto činností.

Článek 18 Nařízení Brusel Ibis: Spotřebitel může podat žalobu proti smluvnímu partnerovi buď u soudů členského státu, v němž má tento smluvní partner bydliště, nebo, bez ohledu na bydliště druhé strany, u soudu místa, kde má bydliště spotřebitel. Smluvní partner může podat žalobu proti spotřebiteli pouze u soudů členského státu, v němž má spotřebitel bydliště.

Článek 6 Nařízení Řím I: smlouva uzavřená fyzickou osobou za účelem, který se netýká její profesionální nebo podnikatelské činnosti (dále jen „spotřebitel“), s jinou osobou, která jedná v rámci výkonu své profesionální nebo podnikatelské činnosti (dále jen „obchodník“), se řídí právem země, v níž má spotřebitel obvyklé bydliště, pokud:

- c) obchodník provozuje svou profesionální nebo podnikatelskou činnost v zemi, kde má spotřebitel své obvyklé bydliště, nebo
- d) se jakýmkoli způsobem taková činnost na tuto zemi nebo na několik zemí včetně této země zaměřuje.

Příklad 4

V roce 1993 byl pan X (bydliště v Německu), odsouzen německým soudem k trestu odnětí svobody na doživotí za vraždu známého herce. V lednu roku 2008 byl podmíněčně propuštěn. Společnost eDate Advertising (sídlo v Rakousku), provozuje internetový portál „www.rainbow.at“, kde v jedné sekci zveřejnili informace k tomuto případu včetně uvedení jmen odsouzeného pana X. Pan X vyzval společnost eDate, aby se zdržela zveřejňování informací. Společnost eDate odstranila napadenou informaci ze své internetové stránky. Ve své žalobě podané k německým soudům se pan X nicméně domáhá, aby o něm v souvislosti se spáchaným činem společnost eDate přestala uvádět jakékoliv informace i do budoucna.

Právní předpisy:

Článek 4 Nařízení Brusel Ibis: Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.

Článek 7 odst. 2 Nařízení Brusel Ibis: Osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události.

Článek 4 odst. 1 Nařízení Řím II: Nestanoví-li toto nařízení jinak, je rozhodným právem pro mimosmluvní závazkové vztahy, které vznikají z civilních deliktů, právo země, kde škoda vznikla, bez ohledu na to, ve které zemi došlo ke skutečnosti, jež vedla ke vzniku škody, a bez ohledu na to, ve které zemi nebo kterých zemích se projeví nepřímé následky této skutečnosti.

Příklad 5

Wintersteiger (sídlo v Rakousku) vyrábí a celosvětově prodává servisní stroje pro lyže a snowboardy vč. náhradních dílů a příslušenství. Od roku 1993 je majitelem rakouské ochranné známky Wintersteiger. Společnost Products 4U (sídlo v Německu), rovněž vyvíjí a prodává servisní stroje pro lyže a snowboardy. Kromě toho prodává příslušenství ke strojům jiných výrobců, zejména ke strojům společnosti Wintersteiger. Stejně jako žalobkyně je společnost Products 4U činná celosvětově a své zboží prodává rovněž v Rakousku. Společnost Products 4U si od 2008 rezervovala klíčové slovo („AdWord“) „Wintersteiger“

na Google.de. Po zadání klíčového slova se uživateli objevila reklama společnosti Products 4U. Wintersteiger tvrdí, že Products 4U zasahuje inzerátem umístěným na stránce „google.de“ do práv vyplývajících z její rakouské ochranné známky a podala zdržovací žalobu.

Právní předpisy:

Článek 4 Nařízení Brusel Ibis: Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.

Článek 7 odst. 2 Nařízení Brusel Ibis: Osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události.

Článek 8 Nařízení Řím II: Rozhodným právem pro mimosmluvní závazkové vztahy, které vznikají z porušení práva duševního vlastnictví, je právo země, pro kterou je uplatňována ochrana těchto práv.

Příklad 6

Peter Pinckney, který má bydliště v Toulouse (Francie), tvrdí, že je autorem, skladatelem a interpretem dvanácti písní nahraných skupinou Aubrey Small na gramofonové desce. Poté, co P. Pinckney zjistil, že tyto písně byly bez jeho svolení nahrány na kompaktní disk (dále jen „CD“) vydané společností Mediatech v Rakousku a poté uvedeny na trh britskými společnostmi Crusoe nebo Elegy prostřednictvím různých internetových stránek dostupných z jeho bydliště v Toulouse, podal dne 12. října 2006 žalobu proti společnosti k soudu prvního stupně v Toulouse a domáhal se náhrady škody, která mu údajně vznikla v důsledku porušení jeho autorských práv.

Právní předpisy:

Článek 4 Nařízení Brusel Ibis: Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.

Článek 7 odst. 2 Nařízení Brusel Ibis: Osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události.

Článek 8 Nařízení Řím II: Rozhodným právem pro mimosmluvní závazkové vztahy, které vznikají z porušení práva duševního vlastnictví, je právo země, pro kterou je uplatňována ochrana těchto práv.